

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1747/2536

ธนาคาร ไทย พาณิชย์ จำกัด โจทก์ บริษัท เอฟ.เอ็ม.เซอร์วิส จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อผู้ร้องไม่ได้ปฏิเสธต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับจากวันที่ผู้ร้องได้รับหนังสือทวงหนี้ นั้นต้องถือว่าผู้ร้องเป็นหนี้กองทรัพย์สินของจำเลยอยู่ตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นการเด็ดขาด ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 วรรคแรก ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิที่จะมาร้องขอต่อศาลให้วินิจฉัยว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหนังสือทวงหนี้ไปยังผู้ร้องโดยไม่ชอบเพราะผู้ร้องไม่ได้เป็นหนี้จำเลย หรือจำเลยไม่มีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมนำสำหรับหนี้ที่ค้างชำระ อันเป็นการคัดค้านว่าผู้ร้องไม่ได้เป็นหนี้กองทรัพย์สินของจำเลยตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งไปยังผู้ร้อง ซึ่งขัดต่อ มาตรา 119 วรรคแรกดังกล่าว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่าผู้ร้องเป็นหนี้กองทรัพย์สินของจำเลยตามจำนวนที่แจ้งไปเป็นการเด็ดขาดจึงขอศาลออกคำสั่งบังคับให้ผู้ร้องชำระหนี้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ขอให้มีการสั่งยกเลิกบังคับและจำหน่ายชื่อผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "การที่ผู้ร้องมีหนังสือปฏิเสธหนี้ตามเอกสารหมายเลข ค.3 ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2531 จึงเป็นการปฏิเสธหนี้ เมื่อพ้นกำหนดเวลา 14 วัน นับจากวันที่ผู้ร้องได้รับหนังสือทวงหนี้เอกสารหมายเลข ค.2 ฎีกาของผู้ร้องในปัญหานี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่ผู้ร้องฎีกาต่อไปความว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยคดีไม่ชอบ เนื่องจากไม่ได้วินิจฉัยประเด็นตามอุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหนังสือทวงหนี้ไปยังผู้ร้องโดยไม่ชอบ ผู้ร้องไม่ได้เป็นหนี้จำเลย และจำเลยไม่มีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมนำสำหรับหนี้ที่ค้างชำระนั้น เห็นว่าจากข้อเท็จจริงดังวินิจฉัยแล้วข้างต้นได้ความว่า ผู้ร้องไม่ได้ปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับจากวันที่ผู้ร้องได้รับหนังสือทวงหนี้ นั้นต้องถือว่าผู้ร้องเป็นหนี้กองทรัพย์สินของจำเลยอยู่ตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งไปยังผู้ร้องตามเอกสารหมายเลข ค.2 เป็นการเด็ดขาด ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 วรรคแรก ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิที่จะมาร้องขอต่อศาลให้วินิจฉัยว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหนังสือทวงหนี้ไปยังผู้ร้องโดยไม่ชอบ เพราะผู้ร้องไม่ได้เป็นหนี้จำเลย หรือจำเลยไม่มีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมนำสำหรับหนี้ที่ค้างชำระ อันเป็นการคัดค้านว่าผู้ร้องไม่ได้เป็นหนี้กองทรัพย์สินของจำเลยตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งไปยังผู้ร้องซึ่งขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 วรรคแรก ดังกล่าว ศาลอุทธรณ์จึงชอบที่จะไม่วินิจฉัยประเด็นตามอุทธรณ์ของผู้ร้อง ดังกล่าว ฎีกาของผู้ร้องในปัญหานี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน" พิพากษายืน

องค์คณะ

พรชัย สมรรถเวช · บุญส่ง วรรณกลาง · สะสม สิริเจริญสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1747/2536>